

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-11-02
Besvaras senast
2020-11-11 kl. 12.00

Till utrikesminister Ann Linde (S)

2020/21:324 Fredsbevarande insatser i konflikten mellan Azerbajdzjan och Armenien

Den 27 september gick azerbajdzjanska styrkor till våldsamt angrepp mot Armenien och Republiken Artsach (Nagorno-Karabach). Sedan dess har tusentals dött i striderna, och diktaturen Azerbajdzjan, påhejade och uppbackade av despoten Erdoğans Turkiet, har brutit tre överenskommelser om humanitärt eldupphör.

Om inget görs av världssamfundet finns det stor risk att man slutför det man påbörjade 1915 genom folkmordet på armenier. Erdoğan har tydligt deklarerat att han vill återupprätta vad hans förfäder påbörjade, och Alijev tar varje chans att försöka ta armeniska områden.

Trots det som nu pågår står omvärlden förhållandevis tyst och ser på. Av rädsla för att inte förstöra sina diplomatiska förbindelser inför ordförandeskapet i OSSE är Sveriges regerings respons till och fördömanden av aggressionerna fullständigt obefintliga.

I ett svar på en tidigare fråga från undertecknad (2020/21:164) svarar utrikesministern följande: ”Regeringen följer noggrant och med oro den allvarliga upptrappning i konflikten mellan Armenien och Azerbajdzjan om Nagorno-Karabach som skett sedan sommaren, och ytterligare intensifierats de senaste veckorna. Det finns olika versioner om hur striderna påbörjats och båda parterna lägger skulden på varandra.”

Det är i dag klart hur striderna påbörjats. Vidare står det klart att Azerbajdzjan begått åtskilliga krigsbrott genom utomrättsliga avrättningar av tillfångatagna armeniska soldater och beskjutningar av civila mål, till exempel sjukhus. Civila har dött i anfällen.

Sverige kan inte längre förhålla sig neutralt till vad som sker. Sveriges regering har tidigare svikit armenierna genom att inte erkänna folkmordet 1915, vilket riksdagen beslutat om. Svik inte igen. Sveriges regering brukar framhålla att Sverige är en humanitär stormakt, och nu gäller det i sådana fall att också visa det i handling.

Det går inte längre att hänvisa till att ”den svenska ståndpunkten är tydlig: omedelbart eldupphör och en återgång till förhandlingar under OSSE:s

Minskgrupp”. Andra åtgärder måste vidtas.

Ett exempel är att FN skickar in fredsbevarande styrkor och kontrollerar gränsen med högteknologisk övervakningsutrustning.

Med anledning av detta vill jag fråga utrikesminister Ann Linde:

Kommer ministern att inom FN ta initiativ för att få till stånd en fredsbevarande insats i FN:s regi, och vilka övriga åtgärder kommer ministern att vidta utifrån ett svenskt perspektiv för att få ett slut på Azerbajdzjans och Turkiets aggressioner gentemot Armenien?

.....

Björn Söder (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders